

nævnt nedenfor, også vil være omfattet af denne lovs bestemmelser, idet disse indgreb opfattes som ydelser, der er forbeholdt læger, jf. lægelovens § 25, stk. 2, hvorefter operative indgreb er omfattet af lægeloven og kun må foretages af læger eller andre med særlig hjemlet adkomst, f.eks. tandlæger.

Såfremt de operative indgreb, herunder ved anvendelse af laser, der indtil videre generelt opfattes som forbeholdt læger, anvendes til følgende eksempler på kosmetiske ydelser, vil der være tale om sundhedsydelser i denne lovs forstand: Pandeløft, øjen-, læbe-, øren- og næsekorrektioner, brystkorrektioner, fedtsugning, hudkorrektioner og fjernelse af tatoveringer og vorter. Hårfjernelse kan være en sundhedsydelse i denne lovs forstand, f.eks. når det i forbindelse med markedsføring anføres, at hårfjernelsen foretages af en læge, idet det herved indikeres, at der herved kan anvendes metoder, som er forbeholdt læger. Sundhedsstyrelsen vil i øvrigt i forbindelse med lovens ikrafttræden fastsætte nærmere retningslinier bl.a. for dette område, jf. lovforslagets § 1, stk. 5.

Øvrig faglig virksomhed, som autoriserede sundhedspersoner udfører inden for sundhedsvæsenet, vil også være omfattet af lovens anvendelsesområde, selvom virksomheden ikke udføres i medfør af den pågældendes autorisation. Denne øvrige faglige virksomhed skal forstås bredt, således at bestemmelsen f.eks. vil omfatte en læge, der driver et motionscenter.

Når lovforslaget for autoriserede sundhedspersoners markedsføring tillige medtager sundhedsmæssig virksomhed, som disse i øvrigt udfører, skyldes det, at befolkningen med den givne autorisation skal have tillid til, at alt, hvad disse personer udfører på det sundhedsmæssige område, vil være omfattet af de givne markedsføringsregler. Det kan således ikke forventes, at befolkningen generelt har kendskab til, hvad de enkelte autorisationer nærmere tager sigte på af sundhedsmæssig virksomhed.

Med hensyn til *ikke-autoriserede sundhedspersoner* vil den faglige virksomhed, som de pågældende – bl.a. inden for rammerne af lægelovens §§ 24 og 25 – har adgang til at udføre inden for sundhedsvæsenet ligeledes være omfattet af loven. F.eks. må ikke-læger efter lægelovens § 24 ikke tage syge i kur, hvis vedkommende dermed udsætter patientens helbred for påviselig fare. Efter lægelovens § 25, stk. 1, må kun læger behandle personer for visse smitsomme sygdomme, ligesom det kun er læger eller andre med særlig hjemlet adkomst, der efter lægelovens § 25, stk. 2, må foretage operative indgreb, iværksætte fuldstændig eller lokal bedøvelse m.v. Det er dog ikke muligt at give en udtømmende oversigt over de personer og

dermed den virksomhed, der vil være omfattet af loven. Det vil være afgørende ved vurdering af, hvorvidt den virksomhed, som de pågældende udfører, er omfattet af loven, om virksomheden tager sigte på at forbedre patientens sundhedstilstand, dvs. har karakter af en sundhedsydelse. En behandlingsform kan således i én relation være omfattet af loven og i en anden falde uden for loven. F.eks. vil clairvoyance ikke i sig selv kunne anses for en sundhedsydelse, medmindre behandlingsformen markedsføres som et middel til at forbedre sundhedstilstanden eller på anden måde signalerer at have karakter af en sundhedsydelse.

I relation til kosmetisk virksomhed, som udføres af ikke-autoriserede sundhedspersoner, vil de indgreb, som ikke er forbeholdt læger efter lægelovens § 25, stk. 2, falde uden for loven, idet disse indgreb ikke anses som sundhedsydelser. F.eks. vil tatovering, piercing, branding (mønster på huden brændt med stempel) og scarification (mønstre ridset med skalpel) falde uden for loven.

Den virksomhed, som apotekere i almindelighed udfører, vil ikke være omfattet af loven, idet denne virksomhed ikke har karakter af sygdomsbehandling eller anden sundhedspleje og derfor ikke er sundhedsydelser i lovens forstand. Lov om lægemidler indeholder i øvrigt særlige regler om reklamering for lægemidler.

Det er imidlertid naturligt under lovens område at medtage de særlige supplerende sundhedsfræmmende og sygdomsforebyggende opgaver som apotekerne kan udføre efter apotekerlovens § 12, stk. 1, nr. 2. Dette er sket i lovens § 1, stk. 3, idet en særlig hjemmel herfor er nødvendig, fordi apotekernes retlige status ikke falder ind under beskrivelsen i stk. 1 og 2. Den nævnte virksomhed omfatter bl.a. vejledning i rygeafvænning og blodsukkermåling samt slanke- og farmaceutrådgivning. Sundhedsstyrelsen vil om fornødent kunne foretage en nærmere afgrænsning af disse opgaver efter lovens § 1, stk. 5.

Efter *stk. 4* kan indenrigs- og sundhedsministeren – efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden – fastsætte bestemmelser om, at loven helt eller delvist skal gælde anden virksomhed end nævnt i stk. 1 - 3. Indenrigs- og sundhedsministeren får hermed bl.a. mulighed for at lade lovens bestemmelser helt eller delvist gælde for konkrete myndigheder, institutioner eller sundhedspersoners virksomhed eller afgrænsede dele heraf. Det kan således ikke afvises, at enkelte myndigheder, sundhedspersoner m.fl., der efter *stk. 1* som udgangspunkt ikke er omfattet af loven, på visse punkter udfører tjenesteydelser eller fremover vil få mulighed for at udføre tjenesteydelser, der kan side-